

ORDYNARYJA (6) sb f

-di- (3), -dy- (3); -ry- (5), -ri- (1).

o *prawdopodobnie jasne* (tak w or-); *pierwsze a jasne, końcowe pochylone*.

sg N ordynaryjã (1). ◊ G ordynaryj(e)j (2). ◊ A ordynaryją (3).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

1. Część zarobków pracowników rolnych wypłacana w naturze: w zbożu, drzewie; *ordinarius census a. proventus, ordinarium annuum a. menstruum a. solarium* Cn (4) : Tãmże zãraz z tego Summãryużã roczney ordynãryey/ rošchod żywnořci może obmyřlić Pan/ y vrãdźiç z řwemi Ekonomy *GostGosp* 4; Kto wři vtraca/ ordinãryã prozno mã pořtãnowiç: wřzãkoż gdyby wiedźiał koniec řmierci/ mogłby: á kto řie w poł nie obaczy/ náořtãtek *extremis lãborowãć* muři *GostGosp* 154, 2, 54; [*LustrMalb* 1570/82; Ktõrego młyna ta jest *ordinaria expressa: victus molendinatoris et impensa molendini* *LustrSand* 294; Rozchõd zboża wszelakiego i řlodõw z młynõw wszystkich na ordinãriã tak zamkowã jako folwarkõw *ŹródlaEkMalb* II 52; Extradita tego jęczmienia panu starořcie na jego ordynaryjã 8 [korcõw] *InwBiskWłocł* 1582/43].

2. *Postanowienie, ustawa* (2) : Wdzięcznac też ono byłã ordinãria Pãñřka/ gdy nãd ludem Izrãelřkim pořtãnowiãł krole y kãpłany *RejAp* 106; Toç nie Luter/ ále řam Pan řãłkã řwoiã do Sãkrãmeⁿrow przywiãzãć [!] raczył. Bo y ludziõm inãczey według ordynãryey nie zwykł dãwãć: ácz iã řam y oprõcz Sãkrãmentow może dãć/ komu y iãko raczy. *WujJud* 249.

Synonimy: 1. *obrok, ordynacyja* 2. *dekret, porzãdek, porzãdzenie, postanowienie, ustawa*.